

„AMIT TE AKARSZ!”

4

Életige

2011. április

„Ne az legyen, amit én akarok, hanem amit te!”

(Mk 14,36)

Vegyük nagytitka alá...

Jézus azt tanítja, hogy az Atyának mindnyájunkról van egy szeretet-terv, hogy személyes szeretettel szeret, és ha hiszünk a szeretetében, és válaszolunk rá – ez ugyanis a feltétel –, akkor Ő mindent a javunkra fordít.

Jézus életében semmi nem történt véletlenül, még a szenvedés, még a halál sem.

Ezt követte a feltámadása

A feltámadt Jézus példájának kell fénylenie a mi életünkben is.

Mindent, ami bekövetkezik, ami történik, vagy ami körülvesz bennünket, ami fájdalommal tölt el, úgy kell látnunk, mint a szerető Isten akaratát, vagy mint amit Ő megenged, mert azzal is szeret bennünket.

Így minden értelmet nyer. Felfedezzük, hogy minden végtelenül hasznos: az is, ami érthetetlennek, ami képtelenségnek tűnik az adott pillanatban.

Isten akarata az a hang, amely folyton megszólít és hív; az a mód, ahogyan Isten kifejezi szeretetét, hogy nekünk adja az Élet teljességét.

Ha így élünk, akkor életünkben minden megváltozhat.

Ahelyett, hogy csak azok felé fordulnánk szeretettel, akik rokonszenvesek, képesek leszünk odalépni mindenkihez, akit Isten akarata mellénk állít.

Ahelyett, hogy a számunkra kedves dolgokat keressünk, tudni fogjuk azt választani, amit Isten sugall nekünk.

Ha megpróbálunk ráfeszülni az isteni akaratra, ami az adott pillanatra vonatkozik („amit te akarsz”), el tudunk majd mindentől szakadni, még önmagunktól is („ne az legyen, amit én akarok”). Így teszünk majd, annak ellenére, hogy nem az elszakadást keressük, hanem egyedül Istent.

Örömünk pedig teljes lesz. Elég, ha belemerülünk az adott pillanatba, és teljesítjük az Ő akaratát a jelenben.

Történt egyszer, hogy...
Lorenz – Németország

Egy nap megtudtam, hogy édesanyámnak egy orvosi vizsgálaton kell átmennie. Semmi különös nem volt benne, de nagyon aggódtam miatta, mivel nagynéném nem sokkal korábban halt meg rákban, és a nagymamám is ugyanebben a betegségben halt meg. Szörnyűek voltak ezek a napok nekem, amíg az eredményekre vártunk. Nagyon nehéz volt az, hogy semmi biztosat nem tudtunk róla. Továbbá édesanyámnak nem akart róla beszélni. Csak annyit mondott mindig, hogy minden jól fog menni. Ennek ellenére én a fantáziámmal mindent másképp láttam: Mi van, ha ugyanaz a betegség jelentkezik nála is? Addig nem sokat foglalkoztam az Egyházzal. Úgy gondoltam, nem tud sokat mondani nekem”. Sok más dolog fontosabb volt. De ezekben a bizonytalan napokban újra elkezdtem imádkozni. Hosszú idő után újra elkezdtem imádkozni az esti imát, és anyáért és a családjáért is imádkoztam. Erősen éreztem Jézus jelenlétét, akinek odaadhattam a fájdalmamat. Éreztem, hogy annak ellenére, hogy a fájdalom megmaradt, visszatért az erőm, hogy újra szeressem.

Vállalásaim...

Mosolyt ajándékozni, jól végezni a ránk bízott feladatot, vagy szervezést. Szeressük a körülöttünk lévő szenvedőket, imádkozzunk értük.

www.teens4unity.net

